

СУБ'ЄКТНИЙ СКЛАД АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ СПОРТИВНОГО РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

SUBJECT COMPOSITION OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL SUPPORT FOR POLICY IMPLEMENTATION IN THE FIELD OF SPORTS PERSONAL DEVELOPMENT

Геллер Є.Б., здобувач кафедри конституційного та адміністративного права

Запорізький національний університет

Метою статті визначено здійснення характеристики суб'єктного складу адміністративно-правового забезпечення реалізації політики у сфері спортивного розвитку особистості. Підкреслено, що доволі розгалужена система публічного адміністрування у сфері спортивного розвитку особистості характеризується наявністю участі доволі значної кількості міжнародних та громадських організацій, що функціонально переслідують цілі впливу на створення позитивного іміджу здорового образу життя. Сучасний стан інформаційних технологій засвідчив, що виконання просвітницької функції із пропагування спортивного розвитку особистості є доволі ефективним за рахунок налагодження тісної взаємодії із представниками громадськості, де важливу роль відіграють такі соціальні сегменти, як блогери у світових онлайн-ресурсах, пабліки, але і пересічні громадяни, що формують загальний інформаційний фон підтримки здорового образу життя. Наголошено, що формування залученості населення регіону у проведення заходів із спортивного розвитку особистості, так і віднайти обґрунтовані шляхи із вирішення проблеми недостатньо фінансування відповідного сегменту суспільного життя. Зроблено висновок, що побудова суб'єктного складу публічного адміністрування у сфері спортивного розвитку особистості вимагає створення умов переходу від радянської командно-адміністративної системи до системи сервісного обслуговування населення та його потреб щодо фізичної культури та спорту, що вимагає подальшої децентралізації публічної влади, перегляду питання щодо встановлення форм власності на об'єкти спортивної інфраструктури та створення передумов до розуміння, що спортивний розвиток особистості є пріоритетом та цінністю сучасного суспільства.

Ключові слова: суб'єкт, адміністративно-правове забезпечення, фізична культура, спортивний розвиток, децентралізація влади.

The purpose of the article is to characterize the subject composition of the administrative and legal support for the implementation of the policy in the field of sports personal development. It is emphasized that the rather extensive system of public administration in the field of sports personal development is characterized by the participation of a fairly significant number of international and public organizations that functionally pursue the goals of influencing the creation of a positive image of a healthy lifestyle. The modern state of information technologies has proven that the implementation of the educational function of promoting sports personality development is quite effective due to the establishment of close interaction with members of the public, where such social segments as bloggers in global online resources, the public, but also ordinary citizens play an important role. that form a general informational background for supporting a healthy lifestyle. It was emphasized that the formation of public involvement in the sports development of the individual should be carried out at the local level by the authorities by conducting certain unifying sports projects, which should be characterized by a certain stability of traditions, the involvement of famous people in such events, the formation of an award fund, etc. The need for further processes of decentralization of the subject structure of public administration in the field of sports personal development is evidenced, which should solve the problems of both the informational involvement of the population of the region in the implementation of sports personal development events, as well as finding reasonable ways to solve the problem of insufficient funding of the corresponding segment of public life. It was concluded that the construction of the subject composition of public administration in the field of sports personality development requires the creation of conditions for the transition from the Soviet command-administrative system to the system of service to the population and its needs in terms of physical culture and sports, which requires further decentralization of public power, revision of the issue of establishing forms of ownership of sports infrastructure facilities and creating prerequisites for understanding that sports personal development is a priority and value of modern society.

Key words: subject, administrative and legal support, physical culture, sports development, decentralization of power.

Постановка проблеми. Звернення до положень Закону України Закону України «Про фізичну культуру і спорт» від 24.12.1993 р. № 3808-ХІІ [1] дозволяє визначити, що розуміння суб'єктів сфери фізичної культури і спорту на нормативному рівні тлумачиться як сукупність фізичних осіб, «які займаються фізичною культурою і спортом, у тому числі спортсмени; фахівці сфери фізичної культури і спорту; заклади фізичної культури і спорту; відповідні органи влади».

Знаходить своє логічне продовження відповідна концепція при визначенні суб'єктів у сфері адміністративно-правового забезпечення реалізації політики у сфері спортивного розвитку особистості відповідно до розділу II Закону України Закону України «Про фізичну культуру і спорт» від 24.12.1993 р. № 3808-ХІІ [1] також відносяться: спортивні клуби, дитячо-юнацькі спортивні школи, спеціалізовані навчальні заклади спортивного профілю, школи вищої спортивної майстерності, центри олімпійської підготовки, центри студентського спорту вищих навчальних закладів, фізкультурно-оздоровчі заклади, центри фізичного здоров'я населення, центри фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю, фізкультурно-спортивні товариства, спортивні федерації, громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості та ін.

Стан наукової розробки проблеми. Питання формування та адміністративно-правового забезпечення прав і свобод людини у сфері її спортивного розвитку фрагментарно в межах інших суміжних проблематик досліджувались у публікаціях О.І. Безпалової, С.М. Гусарова, О.В. Джафарової, Л.В. Козлової, Ю.О. Легези, О.І. Миколенка, Р.С. Мельника, Н.Р. Нижник, А.Ю. Олійника, О.Ю. Салманової, О.Ю. Снявської, О.С. Юніна та ін. Не можна не акцентувати, що проблематика забезпечення спортивного розвитку особистості вивчається не лише в межах юридичних досліджень, але і з точки зору науки педагогіки, психології, соціології, антропології, а також в межах економічних досліджень. Варто в цьому сенсі виокремити публікації таких вчених, як О.П. Митчик, В.Й. Тарасюк, М.С. Мороз, В.О. Шинкарук, А.І. Шинкарук, В.В. Сирмаїх, Ю.О. Миронов, О.М. Ольховий, М.В. Корчагін, В.М. Красота та ін.

Метою статті є здійснення характеристики суб'єктного складу адміністративно-правового забезпечення реалізації політики у сфері спортивного розвитку особистості.

Виклад основного матеріалу. Як зазначає О.А. Моргунів встановлена законодавча конструкція суб'єктного складу правовідносин у сфері фізичної культури та спорту будується на встановленні їх змісту, кола прав

та обов'язків, якими наділяються учасники правовідносин [2, с. 155–157; 3, с. 186–187; 4, с. 91–92; 5, с. 30–32].

Суб'єкт адміністративно-правового забезпечення реалізації політики у сфері спортивного розвитку особистості має бути пов'язаний із об'єктом впливу через певну сукупність взаємозв'язків та взаємовпливу [6, с. 98–99; 7].

Зазначений вище законодавчий підхід з врахуванням необхідності його тлумачення крізь призму організації публічно-управлінських правовідносин є базисом для розуміння суб'єктів, встановлених у чинному законодавстві як учасників правовідносин у сфері спортивного розвитку особистості як тих, що умовно можуть бути поділено на об'єкти та суб'єкти впливу. Отже, структура управлінських правовідносин, що є характерними для сфери фізичної культури та спортивного розвитку особистості, передбачає, що суб'єкти правовідносин стають об'єктами управлінського впливу [8, с. 11].

Об'єктом публічно-управлінських правовідносин має розглядатися як безпосередньо певний управлінський процес, процедурна діяльність владного суб'єкта, так і певні соціальні утворення, якими безумовно є, зокрема, спортивні клуби, федерації тощо [9, с. 11]. Власне таке розуміння існує в цивільному праві відносно встановлення змісту підприємства як учасника правовідносин, що передбачає її розуміння як суб'єкта; так і як цілісного майнового комплексу як об'єкту цивільно-правових відносин. Так, у статті 191 Цивільного кодексу України встановлено, що підприємство як єдиний майновий комплекс, що використовується для здійснення підприємницької діяльності, є об'єктом правовідносин, та його до його як єдиного майнового комплексу входять «усі види майна, призначені для його діяльності, включаючи земельні ділянки, будівлі, споруди, устаткування, інвентар, сировину, продукцію, права вимоги, борги, а також право на торговельну марку або інше позначення та інші права, якщо інше не встановлено договором або законом». Така правова норма означає допустимість визначення підприємства або його частини як об'єкту купівлі-продажу, застави, оренди та інших правочинів (ч. 4 ст. 191 Цивільного кодексу України [10]).

Натомість суб'єктом публічно-управлінських правовідносин є коло владних органів чи носіїв делегованих повноважень, які через реалізацію наданих їм повноважень та компетенції створюють обов'язкові до виконання акти чи інші форми управлінських рішень, що функціонально спрямовуються на задоволення пріоритетно публічних інтересів через досягнення їх балансу із приватними [11, с. 239]. Між об'єктом та суб'єктом публічно-управлінських відносин існує дві форми взаємозв'язків – безпосередній (або прямий) та опосередкований (або непрямий) взаємозв'язок. Прямий взаємозв'язок визначає безпосередньо рух інформації від управлінського об'єкту до владного суб'єкту і навпаки, тоді як опосередкований взаємозв'язок визначає взаємодію через застосування допоміжних адміністративних інструментів. Безпосередній зв'язок між суб'єктом та об'єктом є необхідним в процесі вирішення адміністративної справи, ухвалення адміністративного акту, тоді як опосередкований взаємозв'язок визначається як певна реакція об'єкта на здійснюваний відносно нього управлінський вплив [12, с. 240; 13]. Варто звернути дослідницьку увагу у бік становлення категорії суб'єкт адміністративно-правового забезпечення цілому і зокрема, – у сфері спортивного розвитку особистості у відповідній системі управління.

Отже, суб'єктами адміністративно-правового забезпечення реалізації політики у сфері спортивного розвитку особистості має визнаватися коло суб'єктів публічної влади, що складається як із органів державної влади, так і із органів місцевого самоврядування [14, с. 13]. Такий суб'єктний склад правовідносин може бути визначений як органи публічної адміністрації чи адміністративний орган (ст. 2 Закону України «Про адміністративну процедуру») [15].

Поширеним у наукових та навчально-методичних працях є підхід, що система органів публічної адміністрації складається із: органів державної виконавчої влади та їх відповідних територіальних управлінь; органів місцевого самоврядування; носіїв делегованих повноважень, до підсистеми яких входять громадські об'єднання; нотаріуси; центри надання адміністративних послуг, а також інші суб'єкти під час здійснення делегованих законодавством виконавчих функцій [16, с. 72–74]. Виявляється за доцільне при висвітленні питання суб'єктного складу адміністративно-правового забезпечення реалізації політики у сфері спортивного розвитку особистості саме такий підхід взяти за основу.

За обсягом компетенції, як доведено у наукових роботах С. В. Ліщука, до суб'єктного складу адміністративно-правового забезпечення реалізації політики у сфері спортивного розвитку особистості можна віднести: органи загальної компетенції; органи міжгалузевої (функціональної) компетенції; органи галузевої (спеціальної) компетенції [17]. За таким критерієм класифікації Міністерство молоді та спорту України є органом спеціальної компетенції. Так, відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 2 липня 2014 р. № 220 Міністерство молоді та спорту України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України, і за обсягом компетенції «є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах молодіжної політики, фізичної культури і спорту, утвердження української національної та громадянської ідентичності» [18].

Органами загальної компетенції із адміністративно-правового забезпечення реалізації політики у сфері спортивного розвитку особистості, є Верховна Рада України (Закон України «Про Регламент Верховної Ради України») [19], місцеві органи виконавчої влади (Закон України «Про місцеві державні адміністрації») [20; 21].

За територіальною ознакою поширення дій управлінських актів органи публічної адміністрації поділяються на: вищі органи влади – Кабінет Міністрів України [22], Президент України; центральні органи виконавчої влади, зокрема, міністерств, до завдань діяльності яких відносяться: 1) забезпечення нормативно-правового регулювання; 2) визначення пріоритетних напрямів розвитку; 3) інформування та надання роз'яснень щодо здійснення державної політики; 4) узагальнення практики застосування законодавства, розроблення пропозицій щодо його вдосконалення та внесення в установленому порядку проектів законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України на розгляд Президента України та Кабінету Міністрів України; 4¹) забезпечення здійснення соціального діалогу на галузевому рівні; 5) здійснення інших завдань, визначених законами України (ст. 7 Закону України від 17 березня 2011 року № 3166-VI «Про центральні органи виконавчої влади») [23], а також інших центральних органів виконавчої влади, де виокремлюється агентства, служби, інспекції тощо; місцеві органи влади.

Органами державної виконавчої влади, що наділені повноваженнями із галузевої компетенції у сфері фізичної культури, спортивного розвитку особистості є: передусім Міністерство молоді і спорту, його територіальні підрозділи, включаючи Департамент фізичної культури і Департамент олімпійського спорту [24], Республіканський комітет по фізичній культурі і спорту АР Крим, управління у справах сім'ї, молоді і спорту обласних державних адміністрацій, відділи у справах сім'ї, молоді і спорту районної державної адміністрації (державні органи); Національний олімпійський комітет, його підрозділи на обласному рівні (ст. 23 Закону України «Про фізичну культуру і спорт»), Міністерство освіти та науки України [26], а також національні спортивні федерації, що є носіями делегованих повноважень та ряд громадських організацій.

Віднесення до системи суб'єктів із адміністративно-правового забезпечення реалізації політики у сфері спортивного розвитку особистості таких органів загальної компетенції, як Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України базується на встановленні з боку парламенту реалізації правотворчої функції, і з боку уряду – правовиконавчої та правозастосовчої [27, с. 195]. О.А. Моргунов встановлює, що здійснення функцій із публічного адміністрування є характерним не лише для органів державної виконавчої влади, але і для всіх носіїв владних повноважень [28, с. 124–129].

Однак очевидно, що пріоритетне значення при регламентації суб'єктного складу адміністративно-правового забезпечення реалізації політики у сфері спортивного розвитку особистості має встановлення змісту функцій та завдань діяльності органів спеціальної компетенції.

Основним центральним органом виконавчої влади є Міністерство молоді та спорту України, розуміння адміністративно-правового статусу якого є доцільним розглянути через здійснення класифікації його повноважень.

Міністерство молоді та спорту України виконує такі повноважень, як [29]: 1) нормотворчі; 2) контрольні-наглядові; 3) інформаційно-узагальнюючі; 4) організаційно-управлінські; 5) дозвольно-ліцензійні; 6) просвітницькі; 7) попереджувальні та правозастосовчі; 8) реєстраційні.

Встановлення структури повноважень органів адміністративно-правового забезпечення реалізації політики у сфері спортивного розвитку особистості І.Л. Гасюк розглядає через виокремлення таких складових блоків, як: «стратегічний апекс, лінію середньої ланки, програмно-технологічну структуру, функціонально-допоміжну структуру, операційне ядро» [27, с. 278]. Такий підхід полягає у встановленні розуміння як стратегічного апексу найвищого ступеня організації публічної влади; органами середньої ланки є виконавчі органи на місцевому рівні [28, с. 197–202]. П. Д. Петренко визначає до органів середньої ланки у сфері спортивного розвитку особистості, що є організуючими суб'єктами для органів операційного ядра, та об'єктом для органів стратегічного апексу [29, с. 34].

До органів операційного ядра може бути віднесено виходячи із таких наукових підходів громадські організації, спортивні клуби, спортивні товариства, спортивні школи, інші установи та організації, підприємства, що мають функціонально сприяти спортивному розвитку особистості, незалежно від їх організаційно-правової форми діяльності та майнового статусу [30, с. 197; 31, с. 139–140].

Суб'єкти адміністративно-правового забезпечення реалізації політики у сфері спортивного розвитку особистості здійснюють декілька функціональних напрямів їх діяльності: участь у нормотворенні із питань фізичного розвитку та культури; надання фізкультурно-спортивних публічних (соціальних) послуг, що вимагає їх стандартизації та контролю; сприяння подоланню проявів правопорушень у сфері фізичної культури та спорту; захист прав та інтересів споживачів фізкультурно-спортивних публічних (соціальних) послуг.

Надання фізкультурно-спортивних публічних (соціальних) послуг пов'язується як із використанням людських ресурсів, так і матеріальних ресурсів, зокрема,

спортивного устаткування, обладнання, інвентарю, спортивного обмундирування тощо [32, с. 181–185].

Важливе значення у здійсненні адміністративно-правового забезпечення реалізації політики у сфері спортивного розвитку особистості відіграють такі складові компетенції суб'єктів владних повноважень, як здійснення виховної функції, в тому числі військово-патріотичного виховання, а також налагодження міжнародного співробітництва, в тому числі задля виконання функції із сприяння національної історичної ідентифікації, що неможливо здійснювати без залучення та налагодження тісної взаємодії із громадськістю, що сприяє впровадженню принципів публічності, прозорості, залученості та активності.

Розвиток інформаційних технологій сприяє залученості громадськості до спортивних подій, до формування спортивного способу життя особи [33, с. 101].

Доволі розгалужена система публічного адміністрування у сфері спортивного розвитку особистості характеризується наявністю участі доволі значної кількості міжнародних та громадських організацій, що функціонально переслідують цілі впливу на створення позитивного іміджу здорового образу життя. Сучасний стан інформаційних технологій засвідчив, що виконання просвітницької функції із пропагування спортивного розвитку особистості є доволі ефективних за рахунок налагодження тісної взаємодії із представниками громадськості, де важливу роль відіграють такі соціальні сегменти, як блогери у світових онлайн-ресурсах, пабліки, але і пересічні громадяни, що формують загальний інформаційний фон підтримки здорового образу життя. Формування залученості громадськості до спортивного розвитку особистості має виконуватися на місцевому рівні органами владних повноважень шляхом проведення певних об'єднуючих спортивних проєктів, що повинні характеризуватися певною сталістю традицій, залученістю відомих осіб до таких заходів, формування фонду нагород тощо. Такими заходами можуть бути спливи на козацьких «чайках», що не лише сприяють формування спортивного розвитку особистості, але сприяють підвищенню рівня військово-патріотичного виховання.

Зазначене свідчить про необхідність подальших процесів із децентралізації суб'єктного складу публічного адміністрування у сфері спортивного розвитку особистості [33, с. 56–57], що має вирішити проблем як інформаційної залученості населення регіону у проведенні заходів із спортивного розвитку особистості, так і віднайти обґрунтовані шляхи із вирішення проблеми недостатнього фінансування відповідного сегменту суспільного життя.

Висновок. Отже, побудова суб'єктного складу публічного адміністрування у сфері спортивного розвитку особистості вимагає створення умов переходу від радянської командно-адміністративної системи до системи сервісного обслуговування населення та його потреб щодо фізичної культури та спорту. Такий перехід вимагає подальшої децентралізації публічної влади, перегляду питання щодо встановлення форм власності на об'єкти спортивної інфраструктури та створення передумов до розуміння, що спортивний розвиток особистості є пріоритетом та цінністю сучасного суспільства.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про фізичну культуру і спорт: Закон України від 24.12.1993 № 3808-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 14. Ст. 80
2. Моргунов О. А. Публічне адміністрування у сфері фізичної культури і спорту в Україні. Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право. Харківський національний університет внутрішніх справ. Харків, 2020. 430 с.
3. Токар А. М. Акти місцевого управління: поняття та ознаки. *Університетські наукові записки*. 2006. № 2. С. 186–190.
4. Санжарук Т. О. Поняття «суб'єкт права» та «суб'єкт правовідносин»: питання розмежування. *Актуальні проблеми держави і права*. 2003. Вип. 21. С. 91–95.
5. Хаустова М. Суб'єкт права як елемент правової системи суспільства. *Вісник Академії правових наук України*. 2009. № 3. С. 29–38.
6. Моргунов О. А. Суб'єкти публічного адміністрування сфер фізичної культури і спорту як елемент системи управління. *Державне регулювання суспільних відносин: розвиток законодавства та проблеми правозастосування* : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 8–9 лип. 2016 р.). Київ : Центр прав. наук. дослідж., 2016. С. 98–101.

7. Легеза Ю.О. Права дитини в інформаційному цифровому просторі. *Law. State. Technology*. 2021. № 3. С. 79–83.
8. Теоретико-методологічні засади державного управління: формування понятійного апарату: метод. рек. / авт. кол.: В. В. Корженко, В. В. Говоруха, О. Ю. Амосов та ін.; за заг. ред. В. В. Корженка. Київ: НАДУ, 2009. 56 с.
9. Цивільний кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 року № 435-IV. URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>
10. Державне управління: підручник: у 2 т. / Нац. акад. держ. упр. при Президенті України; ред. кол.: Ю. В. Ковбасюк (голова), К. О. Ващенко (заст. голови), Ю. П. Сурмін (заст. голови) [та ін.]. Київ; Дніпропетровськ: НАДУ, 2012. Т. 1. 564 с.
11. Безпалова О., Легеза Ю. Використання поліцією засобів масової інформації (медіа) для забезпечення безпеки дітей у цифровому просторі. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2023. № 1 (122). С. 130–134.
12. Аріфходжаєва Т. Б. Поняття публічного адміністрування у сфері соціального захисту населення. *Форум права*. 2016. № 3. С. 12–15.
13. Про адміністративну процедуру: Закон України від 17 лютого 2022 року № 2073-IX. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-20#Text>
14. Адміністративне право України. Повний курс: підручник /Галуцько В., Діхтієвський П., Кузьменко О., Стеценко С. та ін. Херсон: ОЛДІ-ПЛЮС, 2018. 446 с.
15. Ліщук С. В. Система державного регулювання у сфері фізичної культури та спорту в Україні. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2014. № 12. URL: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=794>
16. Про затвердження Положення про Міністерство молоді та спорту України: Постанова Кабінету Міністрів України від 2 липня 2014 р. № 220. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/220-2014-п#Text>
17. Про Регламент Верховної Ради України: Закон України від 10 лютого 2010 року № 1861-VI <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1861-17#Text>
18. Ліщук С. В. Система державного регулювання у сфері фізичної культури та спорту в Україні. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2014. № 12. URL: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=794>
19. Про місцеві державні адміністрації: Закон України від 9 квітня 1999 року № 586-XIV. URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/586-14#Text>
20. Про Кабінет Міністрів України: Закон України від 27 лютого 2014 року № 794-VII. URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-18#Text>
21. Про центральні органи виконавчої влади: Закон України від 17 березня 2011 року № 3166-VI. URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3166-17#Text>
22. Структура Міністерства молоді і спорту України. <https://mms.gov.ua/ministerstvo/struktura>
23. Про затвердження Положення про Міністерство освіти і науки України: Постанова Кабінету Міністрів України від 16 жовтня 2014 р. № 630. URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/630-2014-п#Text>
24. Гасюк І. Л. Організаційна структура державного управління фізичною культурою та спортом в Україні. *Університетські наукові записки*. 2010. № 3. С. 195–203.
25. Моргунов О. А. Засади публічного адміністрування у сфері фізичної культури і спорту в Україні: поняття та перелік. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2018. Вип. 50. Т. 4. С. 124–129.
26. Про затвердження Положення про Міністерство молоді та спорту України: Постанова Кабінету Міністрів України від 2 липня 2014 р. № 220. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/220-2014-п#Text>
27. Гасюк І. Л. Теоретичне обґрунтування складових моделі організаційної структури державного управління фізичною культурою та спортом. *Університетські наукові записки*. 2010. № 4. С. 276–281.
28. Гасюк І. Л. Організаційна структура державного управління фізичною культурою та спортом в Україні. *Університетські наукові записки*. 2010. № 3. С. 195–203.
29. Петренко П. Д. Особливості розвитку виконавчої влади України як системи управління на сучасному етапі. *Державне регулювання суспільних відносин: розвиток законодавства та проблеми правозастосування* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 09–10 вересня 2016 року). Київ: Центр правових наукових досліджень, 2016. С. 33–38.
30. Сергійко О. В. Державне регулювання та управління у сфері підприємництва: зміст та функції. *Приватне право і підприємництво*. 2015. Вип. 14. С. 157–160
31. Гацуля О. М. Розвиток галузевого управління у сфері фізичної культури та спорту: концептуальні засади. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2015. Вип. 1. С. 176–185.
32. Лощина Л. В., Ковтун Г. І. Теоретичні аспекти публічного адміністрування в контексті українських реформ. *Економіка та держава*. 2018. № 12. С. 99–104.
33. Моргунов О. А. Реформування Мінмолодьспорту України як аспект вдосконалення публічного адміністрування сфер фізичної культури та спорту. *Актуальні питання розвитку та взаємодії публічного та приватного права* : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Львів, 15–16 берез. 2019 р.). Львів : Західноукр. орг. «Центр правничих ініціатив», 2019. С. 56–59.